

Yıllardır “Dersaneler eğitimin sırtında bir kamburdur” diye yazdık, söyledik. Dersaneler, üniversiteye girişte test çözme tekniklerini öğretmek amacıyla kurulmuştu. Öğrencilerimiz için okulun yanında ikinci bir meşgale, veliler için avuç dolusu yeni masraf kapısı demektir. Kimse bu sistemden memnun değildi ama sorun bir türlü de çözülemedi. Durumdan memnun olan yalnızca dersane sahipleri ve geçimlerini buradan sağlayan bir takım öğretmenlerdi. Onların bir kısmı bile bu akıl dışı sistemi gönüllü olarak savunamıyor, “Tabii biz de memnun değiliz, keşke bir çözüm bulunsa” diyorlardı.

Şimdi ne oldu da dersaneleri kapatma tasarıları karşısında birçok çevre dersane savunucusu oldu? Kemal Kılıçdaroğlu ve Mustafa Sarıgül bile dersane taraftarı olabilir. Anlaşılan bunu hükümete muhalefet etmenin bir gereği olarak düşündüler. Ayrıca dersanecilik devasa bir sektör haline gelmişti. Dersaneciler, gazetelere boy boy ilan vererek bu kurumların eğitim için ne kadar gerekli olduğunu savunacak kadar etkili bir konuma geldiler.

Evet, dersaneler “Kapattım” denilerek kapanacak kurumlar değil. Kenan Evren rejimi de bunları kapatmaya niyetlenmiş, üniversiteye giriş sistemi değişmediği için başaramamıştı. Fakat şimdi üniversiteye girişte öğrencilerin okul başarıları öne çıkarılarak dersaneler gereksiz hale getiriliyor. Yapılması gereken de buydu. Ayrıca devlet, Halk Eğitim Merkezlerinde ve okullarda öğrenci başarısını artıracak kurslar düzenleyerek dersanelerin üstlendiği görevi neden yerine getirmesin? Dersanelerde çalışan öğretmenlere devlet okullarında ve bu kurslarda neden iş verilmesin?

Geçmişte yalnızca eğitim açısından tartışılan dersaneler, şimdi artık iyice belli oldu ki Fethullah Gülen Cemaati ile AKP'nin hâkimiyet alanı haline gelmiş. Bir eğitim sisteminin ne hallere düştüğünü üzülerek ve ibretle görüyoruz.

Dünyanın başka ülkelerinde de böyle midir, araştırılmaya muhtaçtır. Türkiye’de muhalefetin sakat bir tutumu var. Bir düzenleme, bir düzeltme hükümetten geliyorsa, bunun halk için yararına bakmadan ona karşı çıkmak. Aslında bu muhalefeti değil, hükümeti güçlendiriyor. Türkiye demokratik öğretmen hareketinin yıllarca savunduğu ders kitaplarının devlet tarafından parasız verilmesine başlanınca muhalefet aynı duygularla buna karşı çıkmıştı. Bu durum, kitlelerin ihtiyaçlarını da, hislerini de karşılamıyordu. Tabii sorunda kaybeden muhalefet oldu. Bu konuda da benzer bir durum yaşanacak.

Biz halkçıların savunması gereken, hükümetin oy kaygılarından ve cemaatin niyetlerinden bağımsız olarak her işte geniş halk yığınlarının çıkarlarını gözetmektir. Biz bu taraflardan birini değil, halkı düşünmeliyiz. Biz onlardan birini desteklemiş mi oluyoruz kaygısından kurtularak onların bizim programlarımıza ram olmasını sağlamalıyız.

Bütün eğitim işini devlet üstlenmeli, özel okulculuğu ve özel dersaneciliği aradan çıkarmalı, eğitim de tamamen parasız olmalıdır. Hükümetin, bir takım dersanelerin özel okula dönüştürülmesi ve devletin özel okulculuğa kaynak ayırması projesine karşı çıkmamız gerekir.

DERSANELER KAPANSIN

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 27 Kasım 2013 10:26 -

Özel okulculuk, Türkiye halkını Türk-Kürt, Alevi-Sünni, zengin-yoksul ayırımı kadar bölücü bir uygulamadır. Kaderde, kıvançta ortak olmanın yollarından biri de bütün millet fertlerinin göreceği eğitimde ayrıcalıkları kaldırmaktır. Bugünkü uygulama, hem özel okullarda, hem devlet okullarında okuyan çocuklarımıza yapılan en büyük kötülüklerden biridir. Çocuklarımız, babalarının cebindeki paraya değil, kendi çalışkanlıklarına ve zekâlarına güvenmeyi öğrenmelidir.